

§ 29. Grzywny (kary pieniężne) orzeczone w markach polskich, które były już wykonalne przed dniem 1 stycznia 1924 r., a do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia nie zostały uiszczone, należy przeliczyć na złote wedle wartości franka złotego w dniu 1 stycznia 1924 r.

Grzywny (kary pieniężne) nieuiszczone do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a nałożone w markach polskich orzeczeniami, które przed dniem 1 stycznia 1924 r. nie stały się wykonalnymi, lub orzeczeniami wydanymi po 31 grudnia 1923 r., należy — o ile nie ma zastosowania przepis § 31 L. 1 lub § 32 — przeliczyć na złote według wartości franka złotego w dniu, w którym orzeczenie stało się wykonalnym.

Postanowienia powyższe stosują się odpowiednio do niespłaconej części grzywny (kary pieniężnej).

Jeżeli przy przeliczeniu według powyższych przepisów wyniknie kwota złotych więcej niż o jednym miejscu dziesiętnym, a zarazem setne części franka złotego wynoszą 5 lub więcej, to zaokrągla się je wzwyż do pełnej dziesiątej części złotego, w przeciwnym razie setne i dalsze części złotego opuszcza się; uwzględnia się je jednak, jeśli one są jedynym wynikiem przeliczenia.

Do uiszczania grzywien (kar pieniężnych) przeliczonych według niniejszego paragrafu stosuje się odpowiednio postanowienia § 28 z tą zmianą, że uwzględnia się też kwoty poniżej 5.000 marek polskich.

§ 30. Wykonanie czynności przerachowania wskazanych w §§ 28 i 29 należy do władz (organów) powołanych do wykonania kary, względnie do poboru kaucji kasacyjnej lub należytości.

§ 31. Postanowienia niniejszego rozporządzenia w przedmiocie zmiany stawek pieniężnych nie stosują się do przestępstw popełnionych przed jego wejściem w życie z następującymi wyjątkami:

1) w b. dzielnicach: rosyjskiej i austriackiej nowe stawki grzywien (kar pieniężnych) w złotych stosować należy także w przypadku osądzenia przestępstw popełnionych przed dniem 1 lutego 1924 r., jeśli wyrok, decyzja lub inne orzeczenie pierwszej instancji zapada po dniu 31 stycznia 1924 r.;

2) w b. dzielnicach rosyjskiej nowe stawki kaucji kasacyjnej i należytości przewidzianych w ustawie postępowania karnego (§ 2 cz. 3 ust. 2 i 4) należy zawsze stosować, jeśli zapłata następuje po dniu 31 stycznia 1924 r.

§ 32. Jeśli na obszarze województw: poznańskiego, pomorskiego i górnośląskiej części Województwa Śląskiego wydano w pierwszej instancji po 31 stycznia 1924 r. wyrok, uchwałę, mandat karny lub inne orzeczenie z powodu przestępstwa popełnionego przed 1 lutego 1924 r., należy w nich wypowiedzieć jakiej liczbie złotych odpowiada grzywna orzeczona w markach polskich, przyjmując za podstawę wartość franka złotego w dniu wydania orzeczenia, a jeśli rodzaj lub wymiar kary w wyższej instancji zmieniono, wartość franka złotego w dniu wydania orzeczenia w wyższej instancji (np. skazuje... na grzy-

wnę w kwocie X marek polskich, co w dniu, dzisiejszym odpowiada Y złotym).

To samo stosuje się odpowiednio do nawiązek i wynagrodnego (§§ 27, 11).

Części ostatnia i przedostatnia § 29 mają odpowiednie zastosowanie.

§ 33. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrom: Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych i Skarbu oraz innym właściwym Ministrom.

§ 34. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1924 r.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*
Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Sołtan*

90.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 21 stycznia 1924 r.

o podwyższeniu opłat za czynności urzędów miar.

Na podstawie art. 23-go dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 15, poz. 211), rozporządzenia Ministra b. Dzielnic Pruskich z dnia 28 maja 1921 r. w przedmiocie miar (Dz. Urz. Min. b. Dz. Pr. № 20, poz. 138), rozporządzeń Rady Ministrów: z dnia 17 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 100, poz. 716), z dnia 5 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 104, poz. 752) i z dnia 16 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 52, poz. 470), oraz na podstawie § 16 Ustawy Rzeszy Niemieckiej z dnia 30 maja 1908 r. o miarach (Dz. U. Rzeszy Niemieckiej, str. 349) i § 1 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. № 28, poz. 166) zarządza się co następuje:

§ 1. Wszystkie bezwzględne stawki opłat, wymienione w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 maja 1923 r. o opłatach za czynności urzędów miar (Dz. U. R. P. № 51, poz. 358) ze zmianami, wprowadzonymi rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 19 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 63, poz. 488), powiększa się:

- 1) stawki, wymienione w § 6, — dwiesięciokrotnie,
- 2) stawki, wymienione w § 28, p. 3, — stodwudziestokrotnie,
- 3) stawki, wymienione w § 26, — trzystakrotnie,
- 4) wszystkie pozostałe stawki bezwzględne — dwięćdziesięciokrotnie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1924 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 3 grudnia 1923 r. o podwyższeniu opłat za czynności urzędów miar (Dz. U. R. P. № 124, poz. 1015).

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*